

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה ו. פלאוט, אב"ד
כבוד השופט צ. ויצמן
כבוד השופטת צ. גרדשטיין פפקין

מערער י. ח. פ.

נגד

משיבה א. ל. פ.

פסק דין

1 ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' הש' מ. ברגר
2 בלום) מיום 29.3.23 (תלה"מ 01-22-38331), הקובע כי למשיבה זכויות (מחצית) בדירה
3 הרשומה על שם המערער ברמלה.
4

5 הנדרש לנדון

6
7 1. הצדדים הכירו זה את זה בפברואר 2009 והחלו לחיות בזוגיות. בעת היכרותם
8 הייתה המשיבה, אזרחית זרה, הנשואה לאחר.
9

10 2. ביום 4.6.2009, אושר הסכם חיים משותפים שנכרת בין הצדדים ביום 5.5.2009
11 וקיבל תוקף של פסק דין (תמ"ש 18470/09), בעת חתימת ההסכם התנהלו הצדדים
12 כידועים בצבור, שכן אותה עת הייתה המשיבה נשואה עדיין לבעלה הקודם (להלן –
13 ההסכם או ההסכם הרכושי). ואלה עיקריו של ההסכם (כל ההדגשות הן שלנו) –
14

"הסכם יחסי ממון בין בני זוג"

15 הואיל והאיש והאישה (להלן: "הצדדים") ידועים בצבור,
16 מתגוררים יחד ומנהלים משק בית משותף;
17 והואיל והצדדים לא יכולים להתחתן בישראל, מאחר
18 והאישה איננה יהודיה ובנוסף נמצאת בהליכי גירושין מבעלה
19 הקודם;
20 והואיל והצדדים מעוניינים להסדיר ביניהם יחסי הממון
21 ויחסים אחרים כפי שמפורט להלן;
22

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 והואיל ובני הזוג מעוניינים להסדיר בהסכם זה את
 2 זכויותיהם ואת חובותיהם לגבי הרכוש והממון (להלן:
 3 "הנכסים"), שהיו לבני הזוג עד היום;
 4 והואיל ובני הזוג מעוניינים להסדיר את זכויותיהם ואת
 5 התחייבויותיהם לגבי הנכסים שירכשו בעתיד ו/או לגבי השבחת
 6 הנכסים הקיימים והעתיקים;
 7 והואיל והצדדים מעוניינים שהוראות הסכם זה יגברו על
 8 הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג,
 9 תשל"ג – 1973 וזאת בנושאים המוסדרים בהסכם זה להלן, אם
 10 יפרדו ו/או אם יתגרשו חס וחלילה או במקרה של פטירת אחד
 11 הצדדים, חס ושלום והואיל והצדדים מצהירים כי מערכת
 12 היחסים שלהם תושתת עם אימון, הדדיות וכבוד הרצון של כל
 13 אחד מהם וינהגו זה עם זה ביושר ובתום לב
 14 והואיל ובדעת הצדדים להחיל על יחסיהם את הוראות
 15 הסכם זה החל מעת נישואיהם ואילך;
 16 והואיל והצדדים מסכימים ביניהם כי, מבלי לפגוע בהסכם
 17 זה, יהיו לכל ההתנאות שביניהם בהסכם זה תוקף של תנאי
 18 כתובה;
 19 והואיל והצדדים מסכימים על תנאי ההתקשרות
 20 ...

2. רכוש משותף

21
 22
 23 2.1. הנכסים הבאים ייחשבו כרכוש משותף של בני הזוג ויתחלקו
 24 בין בני הזוג בחלקים שווים במסגרת הסדר איזון משאבים.
 25 חשבונות בנקים שיירשמו בבעלות משותפת על שני הצדדים,
 26 דירת הצדדים שתירכש במשותף, ואך ורק במידה ותירשם
 27 במרשם המקרקעין על שם שני הצדדים אם תירכש.
 28 ...

3. רכוש ייחודי

29
 30 3.1. הצדדים מצהירים כי בנוסף לאמור בחוק הרי הנכסים
 31 והפירות מהם לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלות הבלעדית של
 32 אותו הצד בלבד, כמפורט להלן, והצד השני לא יהי זכאי לכל
 33 זכויות אל חלק מהם, כדלקמן:
 34 3.1.1. נכסי האישה:
 35 ...

36 3.1.1.2 כל נכס מקרקעין או מיטלטלין הרשום במרשם רשמי על
 37 שמה של האישה בלבד והפירות ממנו.
 38 ...

39 3.1.2 נכסי האיש:
 40 ...

41 3.1.2.2 כל נכס מקרקעין או מיטלטלין הרשום במרשם רשמי על
 42 שמו של האיש בלבד והפירות ממנו וכל נכס מקרקעין שיירשם
 43 על שם האיש בלבד.
 44 ...

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

4. הנכסים תחת פרק "רכוש ייחודי" לא יכללו בכלל הנכסים ברי איזון במקרה של גירושין או פירוק והפסקת חיים משותפים, או פטירה חס ושלוש ויהיו שייכים לצד שנכסים אלה שייכים לו.
.....
11. הצדדים מבקשים אישור הסכם זה כהסכם ממון".

כפי שיובהר להלן הצדדים חלוקים על פרשנותו והיקף תחולתו של הסכם זה.

3. ביום 29.3.2011, כשנתיים לאחר החתימה על ההסכם הרכושי, נישאו הצדדים בנישואין אזרחיים בקפריסין. כעבור זמן, בשנת 2012, נישאו הצדדים גם בחופה וקידושין, אף שלא נרשמו כנישואים כיוון שהרבנות סירבה להכיר בגיורה של המשיבה. לצדדים נולדו שלושה ילדים משותפים ילידי 2013, 2014 ו- 2019.

4. במהלך נישואיהם, בפברואר 2013, עת היתה התובעת בהיריון עם בתם הבכורה של הצדדים, נרכשה הדירה ברמלה נושא התביעה, אשר כאמור, רשומה על שמו של המערער בלבד (להלן- הדירה). הדירה נרכשה תמורת סכום של 670,000 ₪, כאשר לצורך רכישתה, קיבל המערער, כך לטענתו, הלוואות מאימו, מאחותו ומשני חברים וכן נלקחה משכנתא שנרשמה על שמו. כלל ההלוואות נפרעו, זולת הלוואת האם - נפרעו.

5. באוגוסט 2013, כחצי שנה לאחר רכישת הדירה, הצטרפה המשיבה לחשבון הבנק של המערער. החל ממועד זה ועד מועד פתיחת הליך "ס בין הצדדים, שולמה המשכנתא מחשבון זה. נכון למועד כתיבת פסק דינו של בית משפט קמא התגוררה המשפחה – הצדדים והקטינים, בדירה.

6. כאמור, הצדדים נחלקו בשאלה האם למשיבה זכויות בדירה. המערער טען כי הוראות ההסכם הרכושי המורות על הפרדה רכושית חלות על הצדדים גם אחר נישואיהם, ונוכח העובדה שהדירה נרכשה מכספים שניתנו לו ונרשמה על שמו בלבד הרי שאין למשיבה כל זכות בה. לטענתו תמורת הדירה שולמה עם כספים השייכים לו בהינתן, בין השאר, שהכספים בחשבון המשותף היו כספיו שלו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 המערערת טענה מנגד כי ההסכם הרכושי אינו חל על הצדדים, וכי תוקפו פקע מעת
2 שנישאו. לטענתה, ההסכם נחתם אך ורק לתקופת היותם של הצדדים ידועים
3 בציבור ולתקופה זו בלבד הייתה תכליתו. לטענתה, ההסכם לא אושר כהסכם ממון
4 מכוח חוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג – 1974 (להלן – חוק יחסי ממון) אלא מכוח
5 חוק בית המשפט לענייני משפחה התשנ"ה – 1995 (להלן – חוק בית המשפט לענייני
6 משפחה), ממילא אינו חל על הצדדים מעת שנישאו. לטענתה, הדירה נרכשה על ידי
7 שני הצדדים במשותף לצורך מגוריהם, ובטיוטות הראשונות להסכם הרכישה אף
8 צוינו שני הצדדים, המערער והמשיבה, כרוכשים. אלא שבעקבות עצת עורך הדין,
9 שערך את הסכם רכישת הדירה, לפיה לא ניתן יהיה לרשום את הנכס הנמצא בבעלות
10 מינהל מקרקעי ישראל על שמה בהיותה אזרחית זרה, הוסר שמה מההסכם שנחתם
11 בסופו של יום. כך נטען כי תמורת הדירה שולמה בעיקרה מחשבון הבנק המשותף
12 לצדדים. מחשבונם המשותף הוחזרו תשלומי המשכנתא ותשלומי ההלוואות שנלקחו
13 לצורך רכישתה של הדירה, כך גם שילמו הצדדים יחדיו על השיפוץ שנערך בדירה.
14

15 פסק דינו של בית משפט קמא

16
17 7. בית המשפט קיבל את גרסתה של המשיבה וטענותיה, קבע כי יש לה זכויות
18 בדירה וכי יש לראותה כדירה המשותפת לצדדים.
19 בית המשפט הבהיר כי ההסכם הרכושי עליו חתמו הצדדים אינו חל אחר נישואיהם.
20 מדובר בהסכם שנחתם בעת היותם ידועים בציבור בלבד, כאשר לא יכלו להנשא
21 מטעמים שונים. לפיכך, אושר ההסכם מכוח חוק בית המשפט לענייני משפחה ולא מכוח
22 חוק יחסי ממון. הסכם בדבר הסדרת רכושם של ידועים בציבור מצוי כולו במסגרת דיני
23 החוזים הכלליים ואינו בגדר הסכם ממון לפי חוק יחסי ממון (עמ"ש (מחוזי י-ם)
24 26693-04-13 פלוני נ. פלוני (2013); תלה"מ (קרית גת) 43805-11-17 פלוני נ. אלמוני
25 (2019)). בית המשפט קבע כי ההסכם נחתם בשעה שהצדדים היו ידועים בציבור
26 ובשעה שהחלטתם לבוא בברית הנישואין טרם התגבשה. העובדה כי ההסכם אושר
27 על ידי בית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין, אין בה כדי להפוך את ההסכם בין
28 הצדדים להסכם ממון שחל גם לאחר שנישאו.
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

- 1 4.6.09 בית המשפט הוסיף ועמד על כך שכבר במעמד אישור ההסכם ביום
2 ציינו הצדדים כי הם ידועים בציבור במשך כחודשיים וכי הם מגישים לבית המשפט
3 "הסכם חיים משותפים", לפיכך בעת אישור ההסכם ציין המותב המאשר כי פסק דינו
4 ניתן ע"פ סמכותו לפי חוק בית המשפט לענייני משפחה ולא על פי חוק יחסי ממון.
5
6 בית המשפט לא התעלם מהעובדה כי ב"הואיל" השביעי להסכם צויין כי בדעת
7 הצדדים להחיל על יחסיהם את הוראות הסכם זה החל מעת נישואיהם ואילך, ואולם
8 סבר כי מדובר "בשגרת לשון" על עורך ההסכם וכי הדברים אינם מתיישבים, כאמור,
9 עם האמור ב"הואיל" השני להסכם, בו צויין מפורשות כי הצדדים אינם יכולים
10 להתחתן בישראל מאחר והמשיבה איננה יהודיה ובנוסף, עודנה נשואה לאחר. בית
11 המשפט קבע, אפוא, כי לא רק שבשעת חתימת ההסכם טרם גיבשו הצדדים דעתם
12 להינשא, אלא שגם מבחינה אובייקטיבית לא היתה כל היתכנות לנישואים ביניהם,
13 והדגיש כי הפסיקה, אשר הגמישה את התנאי של צפיית הנישואין, ציינה כי הצפייה
14 לנישואין צריכה להיות ברורה וודאית וקרובה למועד עריכת ההסכם. במצב דברים
15 זה, לא ניתן למתוח את צמד המילים "לפני הנישואין" המופיעות בסעיף 2(ג) לחוק
16 יחסי ממון באופן שיאפשר להסכם להיכנס להגדרת הסכם ממון כהגדרתו בחוק שם.
17
18 9. יתר על כן, בית המשפט עמד על כך שהצדדים ערכו שני טקסי נישואין
19 במועדים שונים. נישואים אזרחיים בקפריסין ונישואים בחופה וקידושין בבני ברק,
20 לאחר שהמשיבה התגיירה, ולמד מכך שהצדדים לא ראו בנישואיהם עניין פורמלי
21 שנועד לצרכי הסדרת המעמד של המשיבה בארץ בלבד, אלא ביקשו לעגן את יחסיהם
22 במסגרת מחייבת של נישואין על כל המשתמע מכך. מתוך שכך ומשעה שההסכם
23 נחתם בשעה שהיו הצדדים ידועים בציבור, הרי שעם נישואי הצדדים היה עליהם
24 לאשרו מחדש כהסכם הממון לפי חוק יחסי ממון ובהיעדר אישור כזה, אין להסכם זה
25 תחולה בתקופת נישואיהם.
26
27 10. בית המשפט לא הסתפק בקביעתו זו, ואף הוסיף ובחן האם מתקיימים בנדון
28 החריגים להחלת ההסכם. בית המשפט עמד על הפסיקה לפיה "מדיניות משפטית
29 ראויה, צריכה להגביל את האפשרות של מתן תוקף להסכם שלא אושר למקרים
30 נדירים שבהם 'זעקת ההגינות' וכן דיני תום הלב והמניעות, מצדיקים סטייה מהוראת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 חוק מפורשת" (בבע"מ 7734/07, 8167/08 פלוני נ. פלונית (2010)), וסבר כי המקרה
2 הנדון אינו נכנס לגדר החריגים האמורים, שכן בנסיבותיו של מקרה זה קיים היגיון
3 רב לקיומו של הבדל בהסדר הרכושי בין הצדדים בין תקופת היותם ידועים בציבור
4 לבין תקופת נישואיהם. כך במועד חתימת ההסכם ואישורו בבית המשפט, היתה
5 המשיבה במצב בו היא מצוייה בארץ בסכנת גירוש והיתה תלויה במערער תלות
6 מוחלטת לצורך הגנה מפני בעלה הראשון ולצורך קבלת מעמד בארץ. בית המשפט
7 סבר כי פערי הכוחות בין הצדדים, בשלב ראשוני זה של מערכת היחסים ביניהם, היו
8 כל כך משמעותיים עד שממילא לא יכולה היתה המשיבה להביע כל התנגדות או לנהל
9 מ"מ מעמדה שווה לזו של המשיבה, וכי מן הטעם הזה בלבד 'זעקת ההגינות' מחייבת
10 דווקא שלא להכיר בתוקפו של ההסכם לאחר נישואי הצדדים.

11
12 11. יותר מכך, בית המשפט מצא כי החל ממועד נישואי הצדדים, עבור למועד
13 רכישת הדירה ועד למועד הפירוד, הם התנהלו כיחידה כלכלית משותפת, בניגוד
14 למשטר ההפרדה הרכושי עליו הסכימו בהסכם הרכושי. כך סמוך לאחר רכישת הדירה,
15 צורפה המשיבה לחשבון הבנק של המערער, והחל ממועד זה ניהלו הצדדים את חייהם
16 המשותפים מחשבון הבנק המשותף לשניהם. בית המשפט קיבל את עדותה של
17 המשיבה לפיה לאורך חייהם המשותפים, הפקידה את משכורתיה לחשבון זה ואליו
18 נכנסו גם כספי פיצויים, דמי הלידה ודמי האבטלה להם היתה זכאית מעת לעת. גם
19 משכורתו של המערער הופקדה לחשבון זה וכי מחשבון זה שולמו למעשה החזרי
20 ההלוואות השונות שנלקחו לרכישת הדירה.

21
22 12. בית המשפט אף קיבל את גרסת המשיבה, שאושרה בעדות עורך הדין שערך
23 את הסכם רכישת רכישת הדירה, כי רישומה של הדירה על שמו של המערער, הורתה
24 במניעה פורמלית גרידא שנבעה מהיות המשיבה בעלת מעמד ארעי בארץ נכון למועד
25 רכישת הדירה, וכי אילולא המכשולים הביורוקרטיים שנתגלו במועד חתימת ההסכם
26 ממש, בעת התכנסות כלל הצדדים במשרדו, הייתה הדירה נרשמת על שם הצדדים
27 בחלקים שווים, כפי שצויין אף בטיטות שהוכנו על ידו. זאת ועוד, ככל שהמערער
28 התכוון לרכוש את הדירה בעצמו בלבד, לא ברור מדוע המשיבה התלוותה אליו
29 לפגישה בה נחתם הסכם הרכישה. בית המשפט קיבל את עדות המשיבה לפיה הצדדים
30 חיפשו דירה למגוריהם יחדיו, וכי המשיבה הייתה מעורבת בעצם ההתקשרות עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 המוכרים ועיצוב הדירה ושיפוצה, וכן קיבל את עדותה לפיה הובטח על על ידי
2 המערער "כי הדירה שייכת לה במחצית ואין לה מה לדאוג".

3
4 13. עוד נקבע בפסק דינו של בית משפט קמא, כי לא הוכח שהכספים בהם נרכשה
5 הדירה מקורם בכספים חיצוניים של המערער. בית המשפט קבע לצורך מימון רכישת
6 הדירה שנרכשה בסכום של 670,000 ₪, נלקחה משכנתא ששולמה מחשבונם המשותף
7 של הצדדים, כמו כן הלוואות שניטלו מגורמים פרטיים, דוגמת אחותו וחבריו של
8 המערער, הוחזרו אף הם מתוך הכנסות הצדדים והחשבון המשותף, ולא לה התווסף
9 גם סכום של כ - 20,000 ₪ - 30,000 ₪ שהוסיפה המשיבה ממקורותיה שלה. כך
10 שנמצא כי המערער לא הכניס, לצורך רכישת הדירה, הון עצמי שמקורו בכספים
11 חיצוניים השייכים לו, אלא רובה המכריע של הדירה נרכש בכספי הלוואות. על כן,
12 מתבקשת המסקנה כי מקור הכספים לסילוק ההלוואות הוא כספים משותפים של
13 הצדדים. בית המשפט לא קיבל את טענת המערער כי ההלוואות סולקו מכספים
14 שהרוויח מעבודות מזדמנות ושבאמצעותם סולקו, שכן לא זו בלבד שהדבר לא הוכח,
15 הרי שגם אם כך הוא הרי שמדובר בכספים שנכנסו במהלך הנישואים וממילא הם
16 משותפים לצדדים.

17
18 מכלל האמור התקבלה תביעת המשיבה להצהיר כי היא הבעלים של מחצית מזכויות
19 הדירה ברמלה.

20 בית המשפט הוסיף וחייב את המערער בהוצאות משפט בסך של 10,000 ₪.

21
22 תמצית טענות המערער

23
24 14. שגה בית משפט קמא בקובעו כי ההסכם הרכושי אינו חל בעניינם של הצדדים.
25 בעת חתימת ההסכם, הצדדים ראו את האפשרות לנישואיה בקרוב והתכוונו לכך
26 שהוראות ההסכם יחולו עליהם אף בעת נישואיהם. בית המשפט באשרו את ההסכם
27 אף לא רמז לצדדים כי יפקע מעת נישואיהם וכוונתם הייתה כי הוראותיו הינן בתוקף
28 מעת אישורו ואילך.
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

15. שגה בית המשפט בהתעלמו מכוונת הצדדים המשתמעת מתוך ההסכם ובכלל זה ה"הואיל" השביעי בו, המלמד כי בכוונתם היה להחיל את הוראותיו אף לעת נישואי הצדדים. כך שגה בית המשפט בכך שלא החיל את הוראות ההסכם אף אם לא אושר כדין כפי נטיית הפסיקה לא אחת (בע"מ 9126/05 פלונית נ. פלוני (2006)).

16. שגה בית המשפט בהתעלמו מכך שכלל הכספים ששולמו בגין תמורת הדירה היו ממקורותיו של המערער וכי למשיבה אין כל חלק בהם. הכספים הועברו למערער על ידי מלווים שונים בתנאי ומתוך כך שהדירה תירשם על שמו. בניגוד לקביעת בית המשפט הצדדים פעלו בהפקדה רכושית ולא בשיתוף.

17. שגה בית המשפט בהסתמכו על עדות עורך הדין עורך הסכם הרכישה למרות שמתוך עדותו ניתן ללמוד כי לא זכר לאשורם את פרטי המקרה. יתר על כן, גם אחר שהוסדר מצבה הרישומי של המשיבה היא לא טרחה לשנות את הרישום בלשכת המקרקעין.

תמצית טענות המשיבה

18. לא נפלה כל טעות בפסק דינו של בית משפט קמא ההולך עקב בצד ואגודל אחר פסיקת בתי המשפט ביחס להסכם רכושי בין ידועים בציבור. הערעור הוא בעיקרו ערעור עובדתי וכבר מטעם זה יש לדחותו. הוכח מעבר לכל ספק כי כוונת הצדדים הייתה לרכוש את הדירה במשותף, וכי בסופו של יום נרשמה על שם המערער בלבד בשל מניעות טכנית ומכיוון שהמשיבה לא הייתה אותה עת תושבת ישראל. בדין קבע בית המשפט כי נוכח השיתופיות במערכת היחסים שבין הצדדים הרי שיש לשתף אף את הזכויות בדירה ביניהם, מעת שזו נרכשה במהלך הנישואין מכספים המשותפים לצדדים.

19. אחר שבחנו את טענות הצדדים מצאנו לדחות הערעור אחר שמצאנו כי עיקרו מתייחס לקביעות עובדתיות שנקבעו על ידי בית משפט קמא, קביעות שאנו מוצאים לסמוך ידינו עליהם. כידוע ערכאת הערעור תמעט להתערב בקביעות עובדתיות שהורתן בהתרשמותה הישירה של הערכאה הדיונית ותעשה זאת רק במקרים חריגים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 אשר הנדון אינו נמנה עליהם, ובוודאי שכך הם פני הדברים כאשר יש מסכת ראייתית
2 מבוססת התומכת בקביעת עובדות אלו (עא 558-96 - חברת שיכון עובדים בעמ נ' רוזנטל
3 חנן ואח' (1988); עא 3601-96 - עמית בראשי נ' עזבון המנוח זלמן בראשי ז"ל, (1998)).
4 יתר על כן, אנו מסכימים עם קביעותיו ומסקנותיו המשפטיות של בית משפט קמא
5 אחר שלא מצאנו כי נפלה בהן כל טעות שבחוק.

6

7 20. בקיצור מילין נאמר כי מסכימים אנו עם קביעת בית משפט קמא לפיה מוטת
8 כנפיו של ההסכם שנחתם בין הצדדים חוסה אך ורק על תקופת היותם ידועים
9 בציבור, וכי מעת נישואיהם חלות הוראות חוק יחסי ממון המכילות הסדר איזון
10 משאבים על כלל נכסיהם אשר נרכשו במהלך תקופת הנישואים. הדברים עולים
11 מפסיקה עיקבית של בתי המשפט על כלל ערכאותיהם, ובכלל זה פסיקתו של בית
12 המשפט המחוזי בירושלים בעניין עמ"ש (מחוזי י-ם) 26693-04-13 פלונית נ. פלוני
13 (2013). באותו עניין נקבע כי אין נוטריון או רשות אחרת מוסמכים לאמת הסכם
14 ממון כאשר הצדדים אינם נופלים מבחינה מעשית, במועד האימות, למשבצת של
15 נישואין. אומנם -

16

17 "...כאשר מדובר בצדדים העומדים ערב נישואיהם, ניתן
18 "למתוח" את הלשון של סעיף 2 (ג) ולראותם כמי שמצויים על
19 סף המעמד של "בניזוג", באופן המאפשר לנוטריון לאמת את
20 ההסכם שכרתו כהסכם ממון על-תנאי מתלה, שייכנס לתוקף
21 סמוך לאחר מכן עם התרחשות הנישואין העומדים בפתח... לא
22 כן צדדים שאין להם כל תכנית להינשא בעתיד הנראה לעין.
23 צדדים כאלה אינם נחשבים ל"בניזוג" כמשמעותם בחוק יחסי
24 ממון, גם אם הם חיים כידועים-בציבור, ואין לנוטריון סמכות
25 לאמת את ההסכם שכרתו כהסכם ממון לפי החוק" (פסקה 31).

26 אנו מקבלים את מסקנת בית משפט קמא כי בנסיבות העניין לא ניתן לומר כי בעת
27 חתימת ההסכם ואישורו צפו הצדדים את נישואיהם בעתיד הקרוב, נוכח המניעויות
28 השונות שעמדו לפנייהם בקיום נישואין, והכל כפי שפורט לעיל בנימוקיו של בית
29 משפט קמא. יתר על כן, אף המערער עצמו הבהיר והדגיש בסע' 30 לכתב הגנתו -
30 "סוגיית החיתון בכלל לא עמדה על הפרק ואין להכניסה לפרשנות כוונת הנתבע",
31 מתוך שכך בוודאי שאין לראות בהסכם ככזה שצפה פני נישואים קרבים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

21. זאת ועוד, בנדון אין לדחות חלותו של ההסכם לתקופת הנישואין אך ורק מחמת פרשנות מילולית של המינוחים "לפני נישואין" או "בניזוג" שבחוק יחסי ממון המוגדרים באופן טבעי, בפסיקת בתי המשפט, כבניזוג העומדים ערב נישואיהם, שכן קיימת חשיבות לא פחותה, אם לא מעבר לכך, גם לבחינת מהותו ותוכנו של הסכם הממון. בנדון, כפי שמצא בית משפט קמא אף אנו סבורים כי תוכנו, אופיו, מהותו ותכליתו של ההסכם הרכושי שנחתם בין הצדדים נועד אך ורק לאותה תקופה בה יחסייהם הם בגדר יחסי ידועים בציבור עוד בטרם נישאו בפועל ובטרם נולדו ילדיהם המשותפים, אופיו של ההסכם הוא של ידועים-בציבור, אם כן אין לו כל שייכות לחוק יחסי ממון ולא ניתן לאמת אותו בהתאם לחוק זה, וכפי שהובהר בעניין עמ"ש (מחוזי י-ם) 26693-04-13 הנ"ל:

11 "...הימצאותן בהסכם של הוראות המתייחסות למצב ששרר
12 בעת כריתתו, בו הצדדים חיו כידועים-בציבור, מונעת לראות
13 במסמך הסכם ממון הניתן לאישור או לאימות לפי חוק יחסי
14 ממון. מניעות זו אינה נובעת רק מפרשנותו הטכנית-מילולית של
15 החוק, אלא מקפלת בתוכה גם הצדקות ענייניות. ראשית, אין
16 להלום מצב בו כותרת הניתנת על פי חוק להסכם מסוים ("הסכם
17 ממון") תקפה רק לגבי סיטואציה אחת המוסדרת בהסכם
18 (נישואין) ובטלה לגבי סיטואציה אחרת הנדונה באותו הסכם
19 (חיים משותפים בלי נישואין)...שנית, לצד קווי הדמיון בין חיים
20 של בניזוג ידועים-בציבור לבין חיים של בניזוג נשואים, קיימים
21 הבדלים מהותיים בין שתי צורות ההתקשרות. הבדלים אלה
22 באים לידי ביטוי בין היתר במישור הממוני... אלה מצדיקים
23 הבחנה בין ידועים-בציבור לבין בניזוג נשואים גם לגבי החוזים
24 שהם כורתים. ראוי, כעניין של מדיניות שיפוטית, להימנע
25 מחוזים המסדירים בהינף אחד ובלא הפרדה ברורה את הזכויות
26 והחובות של אותם צדדים הן כידועים-בציבור והן כנשואים.
27 ערוב כזה אינו רצוי, ויש בו לשבש את התחומים, להרבות
28 מחלוקות וליצור פתח לבעיות מיותרות." (פסקה 33 לפסק דין,
29 ועוד ראו לעניין זה - רבני (נתניה) 889100/1 - פלוני נ' פלונית,
30 (2014) ובתלה"מ (קרית גת) 43805-11-17 - פלונית נ' אלמוני
31 ((2019).

22. אף בית המשפט המחוזי בתל אביב בעמ"ש (מחוזי ת"א) 17125-03-19 נ.ל. נ.
ס.ד. (2019) עמד על כך שהסכם בין ידועים בציבור, על אף שעניינו רכושי, אינו בא
בגדרו של הסכם יחסי ממון עפ"י חוק יחסי ממון נוכח ההבדלים המהותיים שבין שני
הסכמים אלו, וממילא מעת שתמה תקופת הידיעות בציבור והצדדים נישאים הרי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 שלצורך החרגת משטר השיתוף הדחוי נושא החוק יש צורך באישור של הסכם ממון
2 כדין, ובלשונו -

3 ראשית, ההסכם שנחתם בין בני הזוג אינו הסכם ממון. הסכם
4 ממון בהגדרה... מחייב סממן אחד, משותף לכולם - היות ההסדר
5 הכלול בו צופה פקיעת הנישואין (ובלשון החוק כיום לאחר
6 תיקון 2008, "התרת נישואין") עקב גירושין או מוות. ציפיה שכזו
7 אין בהסכם שלפנינו, שהרי על פניו בני הזוג עשו את ההסכם
8 לתקופת חייהם כידועים בציבור ולעת עשייתו לא חשבו כי
9 יינשאו זל"ז. שנית, הגישה בפרשת רודן ודומיה מכוונת להסכמי
10 ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים במהלך נישואיהם, שתוכנם
11 עונה להגדרה של הסכם ממון, שלא הוגשו לאימות ולאישור,
12 כשבן הזוג הטוען לאי תקפותו של ההסכם נהנה מפירותיו,
13 מפירות ההסדר שבוצע. לא מצאתי בפסיקה מקרה בו יושמה
14 ההלכה על הסכם ממון טרום נישואין הגם, ומבלי לקבוע
15 מסמרות, כי ניתן להכיל מתיחתה של גישה זו, בנסיבות
16 מתאימות, גם על הסכם שכזה. דא עקא שבמקרה שלנו, אין
17 בידינו הסכם ממון טרום נישואין אלא הסכם בין ידועים בציבור
18 שתכליתו מניעת תחולתו של ההסדר הרכושי שחל עליהם
19 בהעדרו - הילכת השיתוף - לעת פירוד (ס' 20) ולא לעת התרת
20 הנישואין עקב גירושין או מוות. מתיחתה של גישה זו גם על
21 המקרה שלפנינו קרי מתן תוקף להסכם שהסדיר את יחסי הממון
22 בין בני זוג ידועים בציבור במהלך חייהם הזוגיים ככאלה, גם על
23 תקופת חייהם כנשואים לאחר שנישאו הינו צעד אחד יותר מדי,
24 שיש בו כדי לייתר את ההסדר הנורמטיבי שקבע חוק יחסי ממון
25 ואת התכלית שעומדת מאחורי דרישת האימות והאישור. כידוע
26 דרישות אלה, אימות ואישור, הן דרישות מהותיות. את הטעם
27 לקיומן מוצאים אנו בע"א 4/80 מונק נ' מונק, לו (3) 421 - בגלל
28 היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים הקיימים בין בעל
29 ואישה והצורך בניטרול השפעות הדדיות אפשריות לרבות
30 השפעות בלתי הוגנות. אכן, יחסים עדינים ומורכבים נוטים
31 להתקיים, אף רצוי שיתקיימו, גם בבני זוג ידועים בציבור. ברם,
32 ידועים בציבור אינם סטאטוס אלא מצב עובדתי. היום כן מחר
33 לא. כל אחד מבני הזוג יכול להביא לסיומם בהינד עפעף. לא כך
34 הם פני הדברים בבני זוג נשואים המחויבים לגושפנקא של הדין
35 לסיום יחסייהם. מכאן, הסכמה של בני זוג ידועים בציבור למשטר
36 רכושי מסוים לא מקימה חזקה שמסכימים הם להחלת אותו
37 משטר גם אם ישתנה מצבם לבני זוג נשואים... (הדגשה שלנו)

38 ויפים הדברים לנדון ככפפה ליד.

39 23. מעבר לכך, אף בפן העובדתי שוכנענו, כפי מסקנת בית משפט קמא, כי

40 הצדדים התכוונו לרכוש את הדירה יחדיו כדירה המשותפת להם, עניין העולה מעצם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47712-05-23 פ. נ' פ.

1 עריכת טיוטות הסכם הרכישה על שם שני הצדדים כרוכשים משותפים, ועדותו
2 והבהרתו הברורה של עורך ההסכם, כי אך ורק בשל מניעה טכנית הנובעת מאזרחותה
3 הזרה של המשיבה הוחלט בסופו של דבר, בעצתו, לא לציין את שמה כרוכשת. כך
4 שוכנענו כי כספי רכישת הדירה, שנרכשה כאמור, במהלך נישואי הצדדים, היו
5 מכספים המשותפים לצדדים – הן אלו המצויים בחשבון המשותף והן סכומים
6 שהשתכרו במהלך הנישואין, וכי לא הוכחו כלל וכלל טענות המערער כי מדובר
7 בכספים השייכים לו בלבד.

8 מכלל האמור מצאנו כי דין הערעור להידחות.

9 24. המערער ישא בהוצאות המשיבה בסך של 15,000 ₪. הערובה שהופקדה על
10 ידי המערער תועבר לידי המשיבה באמצעות בא כוחה לצורך תשלום הוצאותיה.

11 25. ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.
12

13

14

15

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ד, 19 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

16

צבייה גרדשטיין פפקין,
שופטת

צבי ויצמן, שופט

ורדה פלאוט, שופטת, סגנית
הנשיאה – אב"ד

17

